

מ"ת 16357/08/16 - מדינת ישראל נגד דניאל אלישייב, דור מגידש, אביב בצלאל, רון עייש, ניב מנור, אביתר יוסף, אליעד משה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 16357-08-16 מדינת ישראל נ' אלישייב(עציר) ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט שי יניב
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. דניאל אלישייב (עציר) 2. דור מגידש (עציר) 3. אביב בצלאל (עציר) 4. רון עייש (עציר) 5. ניב מנור (עציר) 6. אביתר יוסף (עציר) 7. אליעד משה (עציר)

החלטה

(בעניינו של המשיב 2)

1. על קוויה הכלליים של פרשה זו, ובכלל זה, התזות המנוגדות של התביעה וההגנה, עמדתי בהחלטתי בעניינים של המשיבים 1, 3-7, מיום 6 באוקטובר 2016, כדלהלן:

"התזה הבסיסית של התביעה היא, כי אירועי האלימות המפורטים בכתב האישום נעשו על-ידי קבוצה רבת משתתפים, אשר הגיעה למקום, לאחר תכנון מוקדם. לפיכך, נטען, כי 'כולם הגיעו לתקוף וכולם אחראים בצוותא חדא, כשמגיעה חבורה למקום באופן מתוכנן כדי לתקוף ומגיעים עם כלי תקיפה ומחלקים להם במקום עוד כלי תקיפה, והם משתתפים באירוע, כל אחד מהשותפים אחראי גם לחלק של השותף האחר' ... התביעה היפנתה בהקשר זה לבש"פ 1544/13 **בוטביקה נ' מדינת ישראל** (6.3.2013) ולבש"פ 2587/13 **שבתייב נ' מדינת ישראל** (21.4.2013). מנגד, התזה הבסיסית של הסנגורים, איש איש בהתאם לקו טיעונו הקונקרטי, היא כי אף אם תאמר, שקיימות ראיות לכאורה לנוכחות מי מהמשיבים באזור האירוע - אין ללמוד מכך על כך, שנטל חלק באירוע ועל כי התקיים לגביו היסוד הנפשי הנדרש ("כוונה מיוחדת") בעבירה שמהותה חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

ייתאמר מיד, כי בהליך דנן אין נדרש להעמיק בכך, שכן בשלב זה הבחינה במישור זה היא **לכאורית** בלבד, קרי, אם מצויות בידי התביעה 'ראיות לכאורה' כמשמען בהלכת **זאדה** (בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל**, פד נ(2) 133)."

2. בהחלטתי בעניינו של המשיב דן (המשיב 2), מיום 30 בספטמבר 2016, עמדתי על קיומן של "ראיות לכאורה" למעורבותו בעבירה, "שנעשתה באלימות חמורה או באכזריות או תוך שימוש בנשק קר או חם". כך, שקמה חזקת מסוכנות סטטוטורית. בה בעת, ציינתי, כי "למשיב אין עבר פלילי ומן הדין לבחון אם ניתן לענות על ההיבטים המצדיקים מעצר, בדרך שבה הפגיעה בחרות המשיב תהא פחותה".
3. בהמשך להחלטתי בעניינו של המשיב 2, הוצג בפני תסקיר שרות המבחן, הכולל הערכת מסוכנות המשיב, בן 29, שרת שרות קרבי ביחידה מובחרת ולחם במבצע "עופרת יצוקה". המשיב מאורס ועומד להינשא. שרות המבחן מציין, כי המעצר - לראשונה בחייו - הותיר את רישומו על המשיב והציב "גבולות להמשך התנהלותו בעתיד". קצין המבחן מציין את "הערכתו כי קיימת מידת סיכון נמוכה להישנות מקרים והתנהגות פורצת גבולות". שרות המבחן ממליץ, אפוא, על שחרור לחלופת מעצר, שכן למשיב "יכולת טובה לקבל סמכות ולעמוד בגבולות חיצוניים ברורים", וכי המפקחים שהוצעו "אחראים ורציניים", וכי הם "בעלי יכולת הצבת גבולות עבורו ומבינים את המצופה מהם במשימת הפיקוח". כן ממליץ שרות המבחן על העמדת המשיב תחת צו פיקוח מעצרים של שרות המבחן למשך 6 חודשים.
4. התביעה מסתייגת מהמלצת שרות המבחן ונותנת משקל מרכזי לכך, שמסמך שרות המבחן לא מסתמנת נטילת אחריות מצד המשיב. התביעה רואה במשיב כאחד מ"אנשי הביצוע" של ארגון להפמיליה (סעיף 6 לחלק הכללי לכתב האישום), השותף על-פי הראיות לכאורה, לתכתובות וואטסאפ, ולמעורבות, לכאורה, באירוע החמור העומד ביסוד האישום הראשון. התביעה מפנה לכך, שעיון בתסקיר, מלמד, כי המשיב מרחיק עצמו מחבורת "להפמיליה". נטען, אפוא, כי המשיב "לא לוקח אחריות על העבירות ומתייחס לחברות בארגון כאילו לא הייתה. אנו רואים בזה גורם שמגביר את המסוכנות", שאין ניתן לענות עליה בחלופת מעצר, המומלצת על-ידי שרות המבחן.
5. עיון בתסקיר שרות המבחן מלמד, כי קצין המבחן היה ער לכך, ש"לדור קושי להתחבר לדפוסיו המכשילים וקשייו". אולם, בראיית התמונה הכוללת, על רקע היותו של המשיב "אדם המגלה יציבות במסגרות חיו השונות" ו"יכולת טובה של קבלת סמכות ועמידה בגבולות" וההתרשמות ממאפייני אישיותו והשלכות המעצר (משך כחודשיים וחצי) על המשיב - בא שרות המבחן להמלצה לשחרורו לחלופת מעצר. לצד זאת, אזכיר, למעלה מן הצורך, כי כבר נאמר ש"אי נטילת אחריות על ביצוע המעשים בשלב זה, אינה יכולה במסגרת תסקיר שירות המבחן לעמוד לרעת המשיב, שעה שהוא נאבק על חפותו" (בש"פ 431/11 **מדינת ישראל נ' מוסטפא** (18.1.2011)); וכי "בוודאי שאין מקום לגישה הגורסת כי בכל מקרה שבו הנאשם אינו מודה בפני שירות המבחן בשלב המעצר במעשים המיוחסים לו, לא ניתן לאיין את מסוכנותו בדרך של חלופת מעצר" (בש"פ 6826/10 **סמואל נ' מדינת ישראל** (29.9.2010)).
6. כמובא לעיל, המשיב בן 29, עומד לפני נישואין, עד כה ניהל אורח חיים נורמטיבי והוא נעדר כל עבר פלילי. לאחר בחינת הדברים, ובכלל זה **מידת** מעורבותו, על-פי הראיות **לכאורה**, של המשיב מס. 2 באירוע **היחיד** החמור המיוחס לו, ולאחר שנתתי דעתי להמלצתו החיובית של שרות המבחן, אני מורה על שחרורו של המשיב 2 למעצר בית מלא, בהתקיים מלוא התנאים הבאים:
- א. מעצר בית מלא בבית הוריו של המשיב 2 ברחוב שוהם 4, פרדס חנה, כאשר המשיב 2 נתון לפיקוח בכל עת על-ידי אחד מהמפקחים הבאים: מיכה מגידש, ת.ז. ..., אילנה מגידש, ת.ז. ..., אריקו נועה,

ת.ז. ... שירה מגידש, ת.ז. 039827100 וששון סופר, ת.ז. המשיב ישהה במקום מעצר הבית משך 24 שעות ביממה, כאשר הוא מפוקח באופן הדוק על-ידי מי מהמפקחים שפרטיהם לעיל. נאסר על המשיב לצאת את הבית למעט לצורך התייצבות בבית המשפט, כאשר הוא מלווה במפקח שאושר.

ב. ערבות עצמית וערבות צד ג' בסך 30,000 ₪ כל אחת. אני מאשר את מר מיכה מגידש כערב צד ג.

ג. בנוסף, הפקדה במזומן בסך 15,000 ₪.

ד. על המפקחים לדווח למשטרה על כל הפרה ולקיום התחייבותם יחתום **כל אחד מהמפקחים על ערבות בסך 30,000 ₪**. הערבות אשר תיחתם על-ידי מר מיכה מגידש כערב צד ג' תשמש גם להבטחת התחייבותו על-פי סעיף זה.

מובהר בזאת למפקחים כי ערבותם הינה ביחד ולחוד וכי לא תישמע כל טענה, כי לא במשמרתו של זה לא דווח למשטרה על כל הפרה.

ה. מוצא בזה צו עיכוב יציאה מהארץ נגד המשיב 2. יש להפקיד את הדרכון במזכירות בית המשפט.

ו. מוצא בזאת צו האוסר על המשיב 2 ליצור קשר ישיר או עקיף עם מי מהמעורבים האחרים, אשר הוגשו נגדם כתבי אישום בפרשה זו, וכן עם מי מחברי "לה פמיליה".

אני מעמיד את המשיב בפיקוח מעצר לתקופה של 6 חודשים מהיום.

יפר המשיב תנאי מהתנאים שנקבעו - יעצר ויובא בפני שופט.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לשירות המבחן.

ניתנה במעמד הצדדים היום 9.10.16 .

שי יניב, שופט